

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Symone [et] iuda ap[osto]lis. Cap[itulum]. cxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse octobris occurrētibus Fo. cclxiij.

beatus Tyrrianus in epistola ad confessores rogatiano iuniori mentioem facit: eos magnifice commendans. Passi sunt aut. viij. kal. nouembri. Hec ado.

De sancto Frumentio epō. Cap. cxiij.

Rumen

rius episcopus apud Indiam claruit tempore constantini imperatoris. Fuerit

autem duo pueri romani christiani: scilicet frumentius et hedyfius tempore constantini imperatoris augusti: qui dum ab annis

puerilibus essent christiani: cum meropio quodam presbytero eorum magistro: interna indiarum superioris locorum orbis perscrutando gratia penetrarunt: ubi nunquam adhuc christi fuerat euangelium predicatum: qui a dicto presbytero litteris imbuebant. Romanis vero tunc ipsis pacis federa indiarum insularibus: cuiusmodi qui de latinorum populo per totam indiam repti sunt: capiti et trucidati fuerunt. Inter quos presbyteri pueri sub arborum lectiones suas repetentes: a barbaris comprehensi: uita illis remissa: quia pueri: et regi indorum sunt presentati. Quorum alter rex scilicet hedyfium sibi pincernam fecit: frumentio vero rationes suas et scripula concessit. Cum autem rex ad mortem instaret: filio paruulo regnum: pueris vero presbyteris libertatem reliquit. Quo mortuo ad preces regine cum filio paruulo: donec adoleueret permanserunt. Frumentius igitur nocte paruuli regnum gubernabat: unde occasione accepta: christianos in uniuerso regno conuocauit: et ecclesias edificandi libertatem concessit: christumque publice annuncians multos de populo ad fidei christi conuertit. Sanctus hedyfius ad tyrum italie ciuitatem perueniens parentibus abiit. Frumentius autem perueniens alexandriam uenit: et arhanasium tunc ipsius urbis episcopum rogauit: ut nouellus christianus episcopum delegaret. Arhanasius autem frumentium eundem episcopum consecrauit: qui predicacionis officium in ista puincia fideliter administrans: et multis signorum et miraculorum uirtutibus cornuscans: pene omnes superioris indiarum gentes ad christum adduxit: pleniusque sanctitate in pace quiescit. vi. kal. nouembri. Siose sepultus in regia ciuitate.

De sanctis uincentio sabina et christiana uirginibus et mar. Cap. cxiij.

Vincentius marty

sabina et christiana uirgines passi sunt in hispania ciuitate abelula sub preside daclano. Qui primo in equuleo ab eis sunt extortiti: ut omnes compages membrorum eorum soluerentur. Deinde capita eorum lapidibus super

posita usque ad executionem cerebrum validissimis uentibus sunt contusa: atque ita eorum martyrium compleuerunt. vi. kal. nouembri: ut dicitur ad.

De sanctis Symone et iuda apostolis. Cap. cxv.

Symon et iuda

nancus et iuda: siue radeus apostoli: fratres germani fuerunt iacobi minoris et ioseph iusti: filij marie cleophae: quam supra dicitur esse in legenda sancte anne. viij. kal. augusti. Judas autem ad abagarum regem

edesse missus fuit post dominum ascensionem. Cum enim dicitur rex infirmitate nimia esset oppellus: audiens de miraculis christi tunc in iudea predicantis misit ei epistolam rogans: ut ad se uenire dignaretur: et eum ab infirmitate curare: afferens eum dei filium: cum tamen adhuc esset gentilis. Cui iesus per epistolam respondit: quod oporteret ipsum omnia complere propter que missus fuerat: et postea ab eo qui miserat illum in celum recipi. Promittens quod unum ex eius discipulis post eius ascensionem ad eum mitteret: qui eum ab omni egritudine liberaret. Postea vero quod dominus assumptus est: ut in hystoria ecclesiastica legitur: misit thomas apostolus radeum: qui et iudas dicitur esse ad abagarum regem iuxta domini promissionem: uisitatusque rex in uultu radei mirum et diuinum splendorem: et continuo in christum credidit: et eiusque discipulum adorauit. Et cum leprosus esset: ut in quibusdam libris legitur: radeus eum tetigit: et mox plenam mundationem accepit: et baptismum suscepit. Scripsit autem iudas apostolus uiciniam de. viij. que canonice dicuntur epistola: que quod in libro enoch apocrypho testimonium sumptum a populis: et repudiatur: usum tamen et auctoritate maiorum inter sanctas meruit computari scripturas: ut dicit hieronymus libro de uiris illustribus. Judas primo in mesopotamia et postea predicauit: Symon vero in egypto: deinde ambo in perfidiam uenerunt: et ibidem duos magos zaroem et arphasath: quos mattheus de ethiopia fugauerat inueniunt: ut supra dictum est in eius passione. xi. kal. octobris. Qui per magicas incantaciones multa signa faciebant: et populum multis ludificationibus. Tunc baradach dux pertris regis babilonie ad prelium contra indos profecturus nullum a dijs suis potuit habere responsum. Pergentes autem ad phaniam urbis ciuitatis: a dijs illorum audierunt: quod propter apostolos qui illuc uenerant dijs sui respondere non poterant. Quos dux requisitos et inuictos: interrogauit qui essent: uel qua de re uenissent. Qui se genere hebreos: condicione christi seruos et apostolos esse responderunt: causa uero salutis illorum illuc uenisse dixerunt. Cum autem dux diceret: quod dijs suis potest

tores illos fore cognosceret: ideoq; eū eos de fine belli interrogasset: apostoli responderūt: q; ad hoc vt deos illos mendaces fore comprobarent permittēbat eis dare responsa: vt ex euentu facti mentirosos eos fuisse appareret. Tunc phanatici bellum dixerunt futurum: et multum hincinde populum rulturam. Apostoli autem verba illorum deridentes ducē horati sunt: dicentes pacem secum adduxisse: et die sequenti hora tertia legatos indorum ad eum venturos esse: suēq; se porantē cum pace velle subire. Pontifices hō contradicētes apostolos de ceptores asserēbant: qui ideo ducem securum reddere vellent: vt ipm incautum hostes facti us occuparent. Dux hō vtrosq; vsq; in crastinū custodiū fecit: vt ex rei euentu veraces honorentur: et mendaces punirentur. Cum autē die sequenti: quod apostoli p̄dixerant euenisset: et dux pontifices incendere vellent: prohibuerūt apostoli: ne hoc fieret: quia missi erant non vt res occidere: sed mortuos viuificare. Et cum omnia bona illorū dux apostolis: vel saltē partem vellent donare: apostoli nihil omnino assenserunt recipere. Dux hō miratus illos ad regē perire duxit: et deos in effigie hominum latētes esse asseruit: atq; cū tra: que per eos sibi cōtingerant narrauit. Magi hō e contra ibidē existentes illis detrahebant: eos vanos et mendacissimos asserentes. Quod vt comprobarent: aduocatos quosdā coram se positos sui artib; ita muros fecerūt: vt nec nutib; loqui possent. Deinde illos loqui permiserunt: sed immobili esse fecerunt. Deinde eis gressum reddiderunt: sed apertis eos oculis effecauerunt. Dux hō aduocatos illos confusos ad apostolos duxit: vt eorum interuentu a magorū incantationibus liberarentur. Sed cum illi apostolos p̄anos despectissent: symon eos in fide xp̄i docuit: et ne decetero magos illos timerent cōfortauit. Et cum in eorum frontibus cōsignati essent: et in xp̄m crederent: ad regem corā magis ingressi ab illis superari non potuerunt. Irati magi multitudinē serpentum venire fecerunt. Sed apostoli venientes pallia sua de serpentibus impleuerunt: et in magos proferunt: mandantes ne illos occiderent: sed solum morib; cruciarent. Quod cum serpentes facerent apostoli iterum eis imposuerunt: vt omne venenū quod infunderant reuocarent: et sic ad sua loca redirent. Magi autem cruciatus magi senserunt: cum serpentes venenum retraherent: q; cum ipm primitus infundebant. Apostoli autē triduo dolorib; cruciari permiserunt: vt vel sic ab eorum malicia conuerteretur. Cum ergo tribus diebus sine cibo et potu et somno mansissent: et nec sic resipiscere vellent: apostoli eos sanos fecerunt: et libere quo vellent abire permiserunt. Qui in eorum malicia perdurantes ab eis fugerunt: et pene cōtra eos totam perfidiam commo-

uerunt. ¶ Post hec filia cuiusdam principis ex fornicatione concepit: et filii partens quendā sanctum diaconem apostolorum discipulum nomine euphrosinū infamauit: q; ipse eā virgines violauerat et ex ipso puella conceperat. Eūq; parentes puella diaconū occidere vellent: apostoli adueniunt: et quando puer natus fuerit requirunt. Qui responderunt: q; illa die prima hora diei. Apostoli hō puerum ad se portari iusserunt: et corā diacono statuerunt. Adurāq; puerum in xp̄i nomine: vt si diacon; ille est genuisset: coram cūctis debeat p̄palare. Infans hō discrete respondit: et diaconum iustū et sanctum asseruit: quia nunq; carnē suam cōtinquauit. Cum autem parētes instarēt: vt apostoli quereant: quis auctoz sceleris fuisset dixerunt se innocentes absolueri debere: non autem nocentes prodere. ¶ Contigit etiam eo tempore: vt due tigrides ferocissime: que in singulis caueis erant clausę: prodeuntes fugerent: et omnes sibi occurrentes deuorarent. Ad quas apostoli venerunt: et eas in nomine domini: velut oves mansuetas reddiderunt: ita vt inter homines de die pacifice habitarent: et vespere ad speluncas suas redirent. Apostoli autem per annum vnum: et menses tres in babilonia permanserunt: et plusq; septuaginta milia hominum ex ceptis parulis et mulierib; conuerterūt: quos omnes cum rege perre: et regina Butha et filio eutropio baptizauerunt ecclesias cōstruentes: et presbyteros: ac clericos ordinantes. ¶ Predicti autē magi ad ciuitatē suam venientes septuaginta idolorum p̄rifices ibidem existentes se duxerunt: vt eū illuc apostoli venissent: aut eos sacrificare cōpellerēt: aut penitus perirerent. Perinstrata igit; circunquaq; omni p̄uincia cum apostoli ad dicrā urbē deuenissent: predicti p̄rifices cū omni populo eos capiūt: et ad templū solis et lune deducunt. Demones autē per energuminos clamabant: q; eos apostoli incēdebant. Angelus autē dñi eis apparuit: et vt alterum ex duobus eligerent: illos monuit: aut omniū in templo existentium repentinum interitum: aut suum marty; iū. Qui cum martyrium elegerent: vt populū ad penitentiā reducere possent. Facto in eis silētio demonis cūctis audientibus imperarūt: vt de illorū simularis exirēt: et illa confringerent. Statimq; duo ethiopes nigri et nudi de idolis exierunt: et fractis illis cū diris vocib; abscesserūt. Qd vidētes pontifices in apostolos irruerūt: et eos prius trucidarunt. Tūc erumpētib; fulguribus et tonitruis rēplū trisarie sciditur: et magi scrufulminis in carbones vertunt. Rex autē babilonie perre apostolorū corpa ad ciuitatē suā trāstulit: et in eorū honore ecclesiā mire magnitudinis fabricauit. Passi sunt autē sc̄ti apostoli dñi symō et iudas. v. kalē. nouemb̄is.

¶ De sc̄to Abdia ep̄o et cōfessore. Cap. cxi.